

ARMES NUCLEARS

TRACTAT DE PROHIBICIÓ, EN VIGOR

OBLIGACIONS

SUPORTS

PRESENTACIÓ

A FundiPau portem anys treballant a favor de la fi de les armes nuclears. I, precisament per això, som conscients de la poca consciència que hi ha de la seva existència i del problema que representen.

La criminal guerra a Ucraïna, i les insinuacions amenaçadores de Putin sobre el seu possible ús, però, han posat de cop el tema nuclear a l'agenda pública i política. I la manca d'implicació de potències, països i comunitat internacional en fer la feina de desarmar nuclearment el món en aquests darrers 30 anys, ara emergeix com un

greu problema de seguretat pública global.

L'aprenentatge és clar: per responsabilitat, per decència i per futur, cal que ens posem a la feina. Avançar cap a un món lliure d'armes nuclears no és una opció és una obligació. I, per fer-ho, res millor que aprofundir, consolidar i aprofitar la magnífica eina — fruit de l'impuls de la societat civil internacional— existent: el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears (TPAN).

Amb aquesta publicació, FundiPau difonem el TPAN,

cridem la societat civil a donar-hi suport i reclamem a les institucions que s'hi impliquin. I, en concret, demanem al govern espanyol que s'adhereixi al TPAN i que, de moment, confirmi la seva participació com a Estat observador a la 1a Conferència d'Estats Parts del TPAN de finals de juny del 2022, a Viena.

MAIG 2022

Editat per:

Text:

ICAN i FundiPau

Maquetació:

Laura Bofill

Contacte:

Info@fundipau.org

Creative Commons

Amb el suport de:

ARMES IL-LEGALS

Les armes nuclears, per la seva enorme capacitat destructiva, sempre han estat immorals. Des del 22 de gener del 2021, amb l'entrada en vigor del Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears, també són il·legals en el marc de la llei internacional. Aquest acord històric —adoptat a les Nacions Unides el 2017 amb el suport aclaparador de la comunitat internacional— és el primer tractat global aplicable que

prohibeix categòricament l'instrument de guerra més destructiu i inhumà que mai s'hagi creat. També és el primer en establir un marc per a l'eliminació verificable i irreversible de les armes nuclears, per a l'assistència a les víctimes del seu ús i de les més de 2.000 proves fetes durant 72 anys, i per a la descontaminació ambiental de les zones afectades.

El tractat va néixer fruit de la profunda preocupació dels

governos mundials davant la creixent amenaça que les armes nuclears suposen per a la supervivència de la humanitat, el medi ambient, el desenvolupament socioeconòmic, l'economia global, la seguretat alimentària i la salut i el benestar de les generacions presents i futures. Per desafiar el perillós statu quo i posar fi a l'era de les armes nuclears de forma definitiva van decidir treballar conjuntament.

UNA NOVA NORMA GLOBAL

El tractat que prohibeix les armes nuclears reforça, en gran mesura, l'opinió global contrària a la possessió i l'ús d'aquestes armes i rebutja la idea que es puguin considerar acceptables. La història demostra que la prohibició de certs tipus d'armes facilita que s'avanci cap a la

seva eliminació. Les armes que han estat prohibides per tractats, cada vegada es veuen més com a il·legítimes i perden el seu estatus polític juntament amb els recursos per a la seva producció. Les empreses d'armes tenen més dificultats a l'hora de trobar finançament per a la fabri-

cació d'armament il·legal i veuen qüestionada la seva reputació. A hores d'ara, molts grans bancs i altres institucions financeres han deixat d'invertir en els fabricants d'armes nuclears en compliment de la nova llei internacional.

PAÏSOS RETICENTS

Darrere la decisió de governs i de la societat civil de treballar per aconseguir un tractat que prohibís les armes nuclears hi havia el convenciment que canviar les regles relacionades amb aquest armament tindria un impacte important,

fins i tot més enllà d'aquells països que s'hi sumessin en un primer moment. Aquest convenciment partia de l'experiència amb altres tractats de prohibició d'altres armes inhumanes, que han establert normes potents que influen-

ciën les polítiques i les pràctiques dels països reticents. El tractat que prohibeix les armes nuclears és l'eina més esperançadora per poder incentivar una acció significativa per avançar cap al tan anhelat desarmament nuclear.

NAIXEMENT DEL TRACTAT

7 DE JULIOL DEL 2017 ADOPCIÓ DEL TRACTAT A LES NACIONS UNIDES

Després de quatre setmanes de negociacions intenses a la seu de l'ONU a Nova York, 122 països van votar a favor d'adoptar el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears, un punt d'inflexió per a la humanitat.

20 DE SETEMBRE DEL 2017 EL TRACTAT S'OBRE A LA SIGNATURA

El secretari general de l'ONU acull una cerimònia d'alt nivell per obrir la signatura del tractat als estats. Presidents, primers ministres i ministres d'afers exteriors representants de cinquanta països el signen immediatament i mostren el seu suport incondicional a la nova llei.

24 D'OCTUBRE DEL 2020 EL TRACTAT ASSOLEIX LES 50 RATIFICACIONS

Hondures es va convertir en el 50è país en ratificar el tractat i consentir formalment a acollir-se a les seves obligacions legals. Segons els termes del tractat, s'assoleix així el llindar necessari perquè el TPNP pugui entrar en vigor i comença un compte enrere de 90 dies.

22 DE GENER DEL 2021 EL TRACTAT ENTRA EN VIGOR

El tractat es converteix en una llei internacional vinculant. Per primera vegada, les armes nuclears estan subjectes a un tractat global de prohibició categòrica. Els països que s'hi han sumat han de complir íntegrament les seves obligacions.

ACTIVITATS PROHIBIDES

L'article 1 del Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears il·legalitza una àmplia gamma d'activitats relacionades amb les armes nuclears. Els països que s'hi sumen no poden desenvolupar, fer proves, produir, adquirir, emmagatzemar, transferir, utilitzar o

amençar d'utilitzar armes nuclears. També tenen prohibit allotjar armes nuclears d'un altre país al seu territori o donar suport o animar a un altre país a implicar-se en qualsevol d'aquestes activitats prohibides.

Aquest article del tractat es basa en elements de les

convencions de prohibició de les armes químiques i biològiques, les mines antipersones i les bombes de dispersió.

ES TANCA UN BUIT LEGAL

El tractat tanca un gran buit de la llei internacional. Abans de la seva entrada en vigor, les armes nuclears eren les úniques armes de destrucció massiva que no estaven subjectes a un tractat de prohibició global, malgrat el dany catastròfic, generalitzat i persistent que causen.

Mentre que el Tractat de No-Proliferaió del 1968 prohibeix que hi hagi nous països que fabriquin armes nuclears, no imposa una prohibició generalitzada de l'ús o possessió d'aquestes armes a tots els membres, i els diversos tractats de zones lliures d'armes nuclears adoptats des del 1967

prohibeixen les armes nuclears només dins d'algunes regions geogràfiques determinades.

LLEI HUMANITÀRIA

El tractat que prohibeix les armes nuclears es basa en les regles i principis de la llei humanitària internacional, que estipula que el dret de les parts d'un conflicte armat a escollir els mètodes i mitjans de la guerra no és il·limitat, que les armes han de ser capaces de distingir entre persones civils i combatents, i que les armes que causen danys o sofriment innecessaris estan prohibides.

EN CAP CIRCUMSTÀNCIA ELS PAÏSOS PODEN:

Desenvolupar armes nuclears

No poden Investigar, dissenyar ni fer cap altre activitat orientada a la producció d'armes nuclears.

Fer proves amb armes nuclears

No poden fer proves amb armes nuclears siguin subterrànies, submarines o atmosfèriques.

Produir armes nuclears

No poden fabricar armes nuclears, ni tampoc els seus components ni mitjans de llançament.

Adquirir armes nuclears

No poden obtenir armes nuclears per cap altre mitjà, per exemple, per l'adquisició a algun altre país.

Emmagatzemar armes nuclears

No poden emmagatzemar o posseir armes nuclears (excepte mentre realitzen les tasques per eliminar-les).

Transferir armes nuclears

No poden transferir la propietat o el control d'armes nuclears a cap altre país.

Utilitzar o amenaçar d'utilitzar armes nuclears

No poden utilitzar o amenaçar que utilitzaran armes nuclears, ni en temps de guerra ni en temps de pau.

Allotjar armes nuclears

No poden allotjar les armes nuclears d'un altre país en el seu territori (excepte mentre estan realitzant tasques per treure-les).

Donar suport o animar a alguna d'aquestes activitats

No poden donar suport, animar o induir a cap país, de cap forma, a involucrar-se en cap d'aquestes activitats prohibides.

ELIMINACIÓ DE LES ARMES NUCLEARS

L'article 4 del Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears estableix un marc legal per a la seva eliminació verificada i irreversible així com la de les seves instal·lacions associades. No hi ha cap altre acord multilateral que inclogui una estipulació com aquesta.

Els països amb armament nuclear poden optar per eliminar les seves armes abans de sumar-se al tractat i, en aquest cas, una autoritat internacional ho ha de verificar de forma independent.

Altrament, poden optar per sumar-se al tractat i eliminar

les seves armes d'acord a un pla amb terminis definits.

El tractat també inclou un mecanisme per posar fi a la pràctica de "l'allotjament nuclear", pel qual un país instal·la les armes nuclears d'un altre en el seu territori.

INFORMAR

Els països han de lliurar informes regularment sobre els progressos fets en la implementació d'aquestes obligacions fins el moment en que s'hagin completat.

GARANTIES DE L'AIEA

Un cop un país hagi eliminat les seves armes nuclears, ha d'acceptar les estrictes garanties de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica (AIEA) i permetre que aquest organisme verifiqui el desarmament de les instal·lacions i que els materials nuclears del país no s'usaran mai més amb fins relacionats amb l'armament.

ELS PAÏSOS QUE TENEN ARMES NUCLEARS:

Han de retirar immediatament totes les armes nuclears que mantinguin en estat operatiu i destruir-les al més aviat possible (i no més enllà d'un termini especificat) d'acord amb un pla legalment vinculant i limitat en el temps per a l'eliminació verificable i irreversible dels seus programes d'armes nuclears; informar dels progressos fets fins que s'hagi acomplert; i acceptar les garanties estrictes del l'IAEA.

ELS PAÏSOS QUE HAN TINGUT ARMES NUCLEARS:

Han de cooperar amb l'autoritat internacional (per designar) per verificar l'eliminació irreversible dels seus programes d'armes nuclears; informar dels progressos fins que s'hagi acomplert; i acceptar les garanties estrictes de l'IAEA.

ELS PAÏSOS QUE ALLOTGEN ARMES NUCLEARS:

Han d'assegurar la ràpida retirada d'aquestes armes al més aviat possible (i no més enllà d'un termini especificat); i informar dels progressos fins que s'hagi acomplert.

ASSISTÈNCIA A LES VÍCTIMES

El Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears és el primer acord internacional que requereix als països membres que assisteixin les víctimes de l'ús i de les proves amb armes nuclears. També han de prendre mesures per reparar les àrees contaminades per la radiació de les explosions nuclears.

Aquestes obligacions són similars a les que inclouen els tractats que prohibeixen i volen mitigar el dany humàitari provocat per les mines antipersones i les bombes de dispersió.

L'assistència a les víctimes de les armes nuclears inclou l'atenció mèdica, la rehabi-

litació i el suport psicològic. Els països també han de procurar la inclusió social i econòmica de les víctimes. Aquestes obligacions no impliquen només els països afectats per explosions nuclears, sinó que tots els països en posició de fer-ho han de prestar assistència quan se'ls sol·liciti.

DÈCADES DE DANYS

Les armes nuclears s'han usat dues vegades en un context de guerra, a les ciutats japoneses d'Hiroshima i Nagasaki el 1945. Gairebé un quart de milió de civils van quedar incinerats en un instant o van morir agonitzant en les setmanes i mesos posteriors als atacs. Milers de persones més han mort durant les següents set dècades i mitja de malalties relacionades amb la radiació.

Els supervivents, coneguts en japonès com a *hibakusha*, sovint han necessitat tractament de per vida degut a cremades greus, càncers i altres malalties cròniques. Des del 1945, s'han fet explotar més de dues mil

armes nuclears com a part de programes de proves —subterrànies, submarines i atmosfèriques— amb efectes devastadors a llarg termini per a la salut humana i l'entorn. Molts dels treballadors dels llocs on es van dur a terme les proves en diverses zones del planeta, així com les comunitats que vivien a prop o que es trobaven en la direcció del vent, es van veure exposades a dosis elevades de radiació, que van derivar en càncers i altres malalties. Les proves atmosfèriques van infligir un dany terrible.

Tal i com reconeix el preàmbul del tractat que prohibeix les armes nuclears, les proves nuclears i les activitats relacionades han tingut un

impacte desproporcionat en poblacions indígenes, les terres de les quals, situades molt lluny dels llocs de poder, van ser sovint les escollides per a aquests experiments mortífers. I les dones i les criatures han suportat les pitjors conseqüències de les explosions nuclears, al ser més vulnerables que els homes als efectes nocius de la radiació ionitzada.

Molts dels països on en el passat es van fer proves amb armes nuclears ja s'han sumat al tractat que les prohibeix i han subratllat la importància d'atendre les necessitats de les víctimes.

L'ENFOCAMENT DE GÈNERE EN EL DESARMAMENT NUCLEAR: UNA PRIORITAT DEL TPAN

Des de la Declaració de Beijing de 1995, diferents resolucions de les Nacions Unides han reconegut la relació entre dona i desarmament, i les conseqüències específiques de gènere que provoca l'ús de les armes. La resolució 67/48 de l'Assemblea General de Nacions Unides de l'any 2012 demana als estats membres i a altres actors rellevants que garanteixin la presència de les dones en l'àmbit de la presa de decisions, i que enforteixin i donin suport a la seva participació efectiva en processos de desarmament. La relació directa i específica entre dona i armes nuclears fa necessari que en les converses sobre el desarmament nuclear, el gènere, els drets de la dona i la igualtat hi tinguin un espai rellevant.

Hi ha tres raons de pes perquè el desarmament nuclear s'enfoqui amb una perspectiva de gènere:

1 La radiació provocada per les explosions i proves nuclears danyen de forma desproporcionada i específica la salut de les dones i de les nenes.

2 Les dones estan infra-representades en l'àmbit

de presa de decisions. En qualsevol trobada diplomàtica internacional sobre armes nuclears tan sols una quarta part dels delegats oficials són dones i menys d'una cinquena part de les declaracions oficials estan fetes per una dona. En canvi, quasi bé la meitat de les delegacions oficials en qualsevol d'aquestes trobades estan formades exclusivament per homes.

3 El discurs sobre les armes nuclears està altament connotat d'estereotips de gènere. Estar preparat per utilitzar armament nuclear és vist com a fort i masculí, mentre que voler desarmar i concedir per arribar a acords, sovint es descriu com a feble i femení. Aquesta visió distorsionada d'allò que es considera racional i fort dona forma a la narrativa oficial i dominant sobre les armes nuclears.

La necessitat de capgirar aquesta narrativa ha fet que el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears sigui el primer tractat internacional sobre aquestes armes amb un enfocament de gènere i que plantegi el paper específic de les dones i l'impacte desproporcionat que pateixen.

Les negociacions diplomàtiques que van culminar amb l'adopció del TPAN van incloure un nombre molt important de dirigents dones. Les delegacions de països com Irlanda, Nova Zelanda, Filipines, Corea del Sud, Suècia, Suïssa i Tailàndia van ser de les més actives en el procés i totes elles van ser liderades per dones. Elayne Whyte Gómez, de Costa Rica, que va presidir la taula negociadora, va declarar que gràcies al gran nombre de dones participants, el procés de les negociacions va adquirir nous enfocaments, va rebre noves idees i va promoure un clima que tendeix a construir ponts i a crear confiança i esperança.

Les negociacions van incloure organitzacions internacionals i de la societat civil amb dones al capdavant que van oferir contribucions substancials. La Lliga Internacional de Dones per la Pau i la Llibertat (WILPF), l'agrupació internacional de dones més antiga, va ser una de les organitzacions de la societat civil més important de les negociacions.

El TPAN és un tractat de desarmament de referència

que reconeix els impactes específics de gènere i qüestiona la narrativa dominant sobre les armes nuclears. Beatrice Fihn, directora executiva de la Campanya Internacional per a l'Abolició de les Armes Nuclears (ICAN), que va rebre el premi Nobel de la Pau l'any 2017, assenyala la necessitat que hi hagi més dones en l'àmbit de presa de decisions sobre desarmament nuclear per garantir un canvi efectiu de

la narrativa patriarcal dominant.

L'entrada en vigor del TPAN suposa un punt d'inflexió en les prioritats del desarmament nuclear. Donar suport al Tractat vol dir donar suport al paper predominant de la dona en el desarmament nuclear, fer passos significatius per abordar el dany desproporcionat que les armes nuclears causen a les dones i a les nenes, i abraçar uns enfocaments

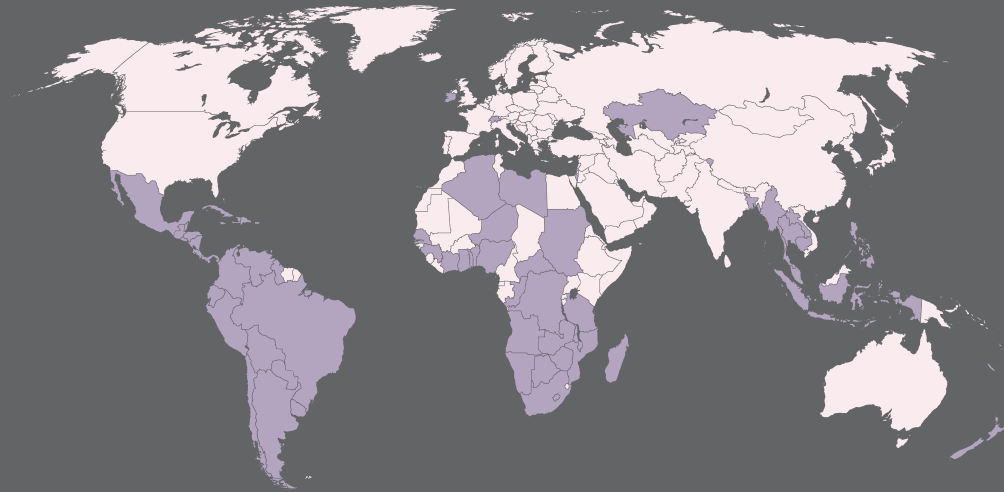
feministes i humans de la seguretat. Cal que els estats donin suport a aquest nou enfocament del desarmament nuclear amb la signatura del TPAN. Només així l'Agenda sobre Dona, Pau i Seguretat de les Nacions Unides podrà ser implementada en la seva totalitat.

Carme Suñé, presidenta de FundiPau.

IMPLICAR TOTS ELS PAÏSOS

Qualsevol estat pot decidir sumar-se al Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears en qualsevol moment. Quan un país signa el tractat, mostra el seu compromís d'esdevenir-ne un membre en el futur i quan el ratifica queda obligat legalment a complir les disposicions del text.

CREIX EL NOMBRE DE MEMBRES

El suport al tractat continuarà creixent a mesura que les seves normes vagin arrelant i que la pressió per adaptar-s'hi s'intensifiqui. Alguns països que en un principi són reticents a sumar-s'hi —sigui perquè temen l'oprobri dels seus aliats o perquè estan aferrats a la falsa creença

que les armes nuclears aporten seguretat— finalment se sentiran obligats a reconsiderar la seva posició a mesura que creixi el nombre de membres del tractat i que cada vegada més parlamentaris i ciutadans els exigeixin actuar.

Aquest ha estat el cas en

altres tractats. Per exemple, França i la Xina s'oposaven al Tractat de No-Proliferació quan es negociava el 1968 però van decidir sumar-s'hi dècades després. El món està canviant ràpidament, i els líders d'avui no ostentaran el poder per sempre.

PROMOURE L'ADHESIÓ

L'article 12 del tractat que prohibeix les armes nuclears demana als països que s'hi han sumat que animin d'altres països a fer-ho, amb l'objectiu

d'aconseguir l'adhesió universal. Ho poden fer de moltes maneres —per exemple, fent declaracions de suport al tractat a les Nacions Uni-

des, plantejant el tema en les seves reunions bilaterals amb altres països o acollint grups de treball regionals—.

MOTIUS PER SUMAR-SE AL TRACTAT

- Les armes nuclears causen devastació i sofriment a escala massiva i amenacen la supervivència de la humanitat. El seu ús no es pot justificar en cap cas. Sumar-se al tractat que prohibeix les armes nuclears és un pas que tots els països poden —i han— de fer per contribuir a la seva eliminació global.
- L'existència continuada de diversos milers d'armes nuclears a tot el món socava la seguretat de tots els països. Un moment de pànic o un descuit, un ego ferit o un malentès, el funcionament defectuós d'un ordinador o un ciberatac podrien conduir massa fàcilment a una catàstrofe. La guerra a Ucraïna i l'amenaça per part del govern rus d'utilitzar armes nuclears demostra que la seva tinença per part de qualsevol de les nou potències nuclears és una gran irresponsabilitat que posa en evidència la perillositat i precarietat de la idea de la dissuasió nuclear. Per això és urgent abandonar la falsa creença que només la possessió d'aquestes armes ens conferirà la seguretat que necessitem.
- Les armes nuclears no serveixen a cap propòsit militar ni estratègic. El tractat que les prohibeix ens ofereix la millor esperança per avançar ràpidament cap a un món lliure d'aquesta amenaça de forma permanent.
- La majoria de països ja s'han sumat a tractats que prohibeixen altres categories d'armes inacceptables, incloses les químiques i les biològiques, les mines antipersones i les bombes de dispersió. Sumar-se al tractat que prohibeix les armes nuclears —que són, de lluny, les més destructives de totes— és un següent pas lògic i necessari.
- El tractat proporciona una base jurídica essencial per a l'eliminació de forma verificable dels arsenals d'armes nuclears i assistir a les víctimes provocades pel seu ús i per les proves.
- Els països que s'han sumat al tractat estan en una posició més forta per insistir als altres països que compleixin amb les seves obligacions de no-proliferaió i desarmament. Al sumar-se al tractat envien una senyal clara que l'adquisició o la retenció indefinida d'armes nuclears és inacceptable. Ajuda a estigmatitzar les armes i a pressionar els països perquè les eliminin.
- Cap punt del tractat no requereix als països que es retirin d'una aliança militar existent. Però tots els països que s'hi adhereixin han de garantir que no ajudaran ni encoratjaran de cap manera els seus aliats a participar en activitats prohibides pel tractat.
- Una majoria aclaparadora de països ha manifestat el seu suport a aquest tractat històric, que assenta les bases per un món més segur per a tothom. Els països que s'hi sumen es situen al costat correcte de la història, de la legalitat i de la humanitat.

SUPORTS AL TRACTAT

Més enllà de les organitzacions i xarxes del moviment per la pau i el desarmament d'arreu del món, hi ha nombrosos col·lectius de professionals de la salut, la judicatura, l'educació i del món artístic, grups religiosos, sindicats, parlamentaris i municipis, entre d'altres, que veuen clar que l'única manera d'alliberar-nos del risc que suposen les armes nuclears és eliminar-les

CIUTATS I POBLES

Barcelona, París, Los Angeles i Sidney són només algunes dels milers de ciutats d'arreu del món que han signat una declaració o aprovat una moció demanant als seus governs que s'adhereixin al TPAN. A Catalunya, la campanya Ciutats de Pau, impulsada conjuntament per FundiPau i la Xarxa

d'Alcaldes i Alcaldesses per la Pau ha aconseguit que, fins ara, 62 localitats catalanes hagin aprovat mocions de suport al TPAN, la majoria per unanimitat. El nombre total d'habitants d'aquests municipis representa més del 50% de la població de Catalunya. En total, a l'Estat espanyol 76 municipis han

donat suport al TPAN.

Cal fer créixer aquest nombre implicant-hi més ajuntaments i també demanant-los que posin fi a tots els lligams amb les empreses vinculades a les armes nuclears.

ciutatsdepau.org

Roda de premsa de Ciutats de Pau a Santa Coloma de Gramenet. Octubre 2021

INSTITUCIONS

El 20 de desembre del 2020, la Comissió d'Exteriors del Congrés dels Diputats, va aprovar una moció que donava la benvinguda al Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears de les Nacions Unides com un esforç per avançar cap a la pau, la seguretat i el desarmament.

Malgrat no donar un suport explícit al TPAN, aquest gest obre la porta a avançar cap a una major implicació en el futur.

El 15 de juny del 2022 la Comissió d'Acció Exterior del Parlament de Catalunya aprova una moció en què demana al govern de l'Estat

que doni suport al TPAN i que, mentrestant, assisteixi com a Estat observador a la 1a Conferència d'Estats Parts del TPAN que se celebra a Viena del 21 al 23 de juny.

PARLAMENTARIS

Més de 1.600 parlamentaris de tot el món, dels quals una trentena de Catalunya i de l'Estat, han signat el Compromís Parlamentari d'ICAN, en què manifesten el seu suport al Tractat sobre la Prohibició de les Armes

Nuclears. Les organitzacions membres d'ICAN, els animem a fer preguntes al Parlament i a que presentin mocions que encaminin el Govern de l'estat a sumar-se al tractat. Igualment, els instem a participar a la Trobada

de Parlamentaris que se celebra a Viena en el marc de la 1a Conferència d'Estats Parts del TPAN.

DESINVERSIÓ

Milers d'institucions financeres —bancs, fons de pensió i companyies asseguradores—, inverteixen en empreses que contribueixen a

construir i mantenir els arsenals nuclears. Cal demanar a aquestes institucions que deixin d'invertir immediatament en aquestes empreses,

d'acord amb la nova llei internacional. Algunes ja ho han fet.

dontbankthebomb.com

EDUCACIÓ

Les escoles i instituts també tenen la responsabilitat d'informar i sensibilitzar el seu alumnat sobre el risc que suposen les armes nuclears per a la humanitat i per al planeta i del pas històric que representa el Tractat

sobre la Prohibició de les Armes Nuclears. Cal adoptar una nova manera de pensar sobre aquest armament que es focalitzi en els danys humanitaris catastròfics del seu ús i la seva incompatibilitat amb la llei internacional.

Des de FundiPau hem portat l'exposició Armes Nuclears #MaiMés! a diverses localitats i hem fet visites guiades i xerrades a estudiants sobre el tema

UNIVERSITATS

Moltes universitats, especialment als Estats Units, estan implicades en la recerca i el disseny d'armes nuclears

—majoritàriament en secret i contravenint la seva declaració missional—. Cal que els estudiants i les facultats

exigeixin que deixin de contribuir a la construcció d'aquestes armes il·legals. [universities.icanw.org](https://www.icanw.org)

TESTIMONI DELS SUPERVIVENTS

Un atac nuclear és massa terrible per imaginar-lo. Però cal llegir els testimonis dels hibakusha —supervivents

dels bombardejos estatunidencs sobre Hiroshima i Nagasaki— i compartir-los amb altres persones per

sensibilitzar-les sobre la indescriptible violència de les armes nuclears. [icanw.org/hibakusha](https://www.icanw.org/hibakusha)

NUCLEAR
WEAPONS
NOW
ILLEGAL
22 JAN 2021

MANIFEST DE FUNDIPAU

CAP A UN MÓN LLIURE D'ARMES NUCLEARS

“ Per si ens n’havíem oblidat, la guerra a Ucraïna ha posat de relleu l’existència d’armes nuclears. En concret, són més de 13.000 en mans de nou països que, lluny de desarmar-se, inverteixen en programes de modernització dels seus arsenals.

Una autèntica amenaça global i permanent per a la humanitat i el planeta. Encara més en un context internacional de tensions, d’emergència climàtica i d’amenaques a la ciberseguretat.

La pandèmia de la covid-19 ha fet encara més evident que la seguretat humana no la proporciona l’armamentisme sinó la inversió en la salut i la cura de les persones, en la seva educació i benestar, en la justícia social i en el compliment dels drets humans de tota la població.

Per tot això, veiem amb esperança com la societat civil global, a través de la Campanya Internacional per a l’Abolició de les Armes Nuclears, va aconseguir que el 2017 les Nacions Unides aprovessin el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears. Un instrument

que va entrar en vigor el 22 de gener del 2021.

Malgrat que 86 estats ja han signat el tractat i 61 l’han ratificat, els països amb armes nuclears i els membres de l’OTAN —entre els quals Espanya— no el reconeixen i cal que ho facin per poder avançar de manera seriosa cap a l’abolició total d’aquestes armes de destrucció massiva.

Com a persones i entitats preocupades per la pau, el planeta i el futur de la humanitat volem sumar la nostra veu a la crida del secretari general de les Nacions Unides, la Creu Roja Internacional, la Campanya ICAN i diverses entitats i persones d’arreu del món per avançar cap a l’eliminació definitiva de l’amença que representen les armes nuclears.

Per tot plegat, demanem al Govern espanyol:

- Que escolti la veu de la ciutadania (el 89% de la població està a favor que l’Estat se sumi al TPN) i s’adhereixi al Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears.
- Que, de moment, i tal com han anunciat que faran

Alemanya, Finlàndia, Noruega, Suècia i Suïssa, participi com a observador en la primera Conferència d’Estats Membres del Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears que tindrà lloc del 21 al 23 de juny del 2022 a Viena.

Afrontem reptes majúsculs i, més que mai, calen decisions valentes i compromeses.

FundiPau
Barcelona, maig del 2022

La supervivent d'Hiroshima,
Setsuko Thurlow.
Michael Barker / thepeacebuilders.ca

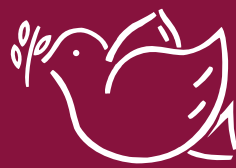
**“LES ARMES NUCLEARS SEM-
PRE HAN SIGUT IMMORALS.
ARA TAMBÉ SÓN IL-LEGALS”**

SETSUKO THURLOW

SUPERVIVENT D'HIROSHIMA

FundiPau és un ONG nascuda el 1983 que treballa per un món en pau.

A través d'una opinió pública cada vegada més informada i activa, impulsa tots aquells canvis culturals i estructurals que facin possible l'erradicació de la violència com a forma de relació entre persones i pobles.

FundiPau

fundipau.org

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

